

כניסת שבת:
 ירושלים: 16:49
 ת"א: 17:04
 חיפה: 16:54
 באר-שבע: 17:07

יציאת שבת:
 ירושלים: 18:03
 ת"א: 18:04
 חיפה: 18:03
 באר-שבע: 18:06

השבוע בגליון:

4

נוקב:
 שר הדתות (לשעבר)
 בראיון נגד שר הדתות!

מעניין:

והקומפלימנט לשדרן
 גל"צ!

3

2

מקורי:
 כמה מילים על עובדי פחי
 האשפה!

מחכים:

הפתרון לחולי הקנאה!

3

5

יריית פתיחה / אבישי פרי

1. בין הרמטכ"ל לעגל!

אחרי שהפור הופך את היוצרות במלכות אחשוורוש, וזה הודף את כל הגזירות המסוכנות שמעיבות על ישראל שבמדינותיו, מתארת מגילת אסתר (פרק ט') את ההתרחשויות: אלו הורגים בצוררי היהודים כמאווי נפשם, זאת כתגובה הולמת למזימה המעשית של הללו לחסל ולהעלים את היהודים מהמפה. לא-הרחק מכאן, מצווה מרדכי על הרבות אחווה ורעות באמצעות מענקי 'משלוח מנות' חגיגיים. וכך, "ליהודים הייתה אורה ושמחה".

מדוע - תמה ראש ישיבת חברון - נזעק מרדכי לצוות על היהודים על פעילויות האחוה; מה כלל ההקשר בינם לנס הפלאי ומעורר-ההשתאות? סעודת הודאה והלל כן, 'משלוח מנות' - למה?!

רעיון מקורי ומפתיע הוא משמיע: **מעשי קטל זבי-דם, גם-אם נעשים מתוקף מצווה קדושה, מותירים חותם רע של אכזריות בשופך-הדם. מצווה כן, תופעות לוואי עדינות של ברבריות גם כן.**

ולפיכך, גם אם המעשה כמובן נדרש וחיוני מאין-כמוהו - השלכותיו זקוקות למזור.

המזור, מסביר הרב ברוידא בחדווה אופיינית, הוא ה'משלוח מנות'!

נוהג העולם הישראלי שלנו לסגוד לרמטכ"לים עתירי הילה ועטורי סמלים כמו היו אלילים. האם הצדק עמוז? צר לי לאכזב אתכם - אך הפרשה מעידה שלא בדיוק. הנה:

פרשתנו מספרת את סיפורו של החטא הדרמטי 'חטא העגל'. לאחר שמשה בושש, לטענת חלק מבני העם, לרדת מן השמיים, אחר ששוהה שם ארבעים יום, מבקשים הם מאהרון שיעשה להם 'אלוהים' אחרים, אשר יהיו תחליף למנהיגותו הרוחנית של משה. אהרון מבקש אותם שיביאו אליו משלל תכשיטי נשיהם ובנותיהם ומאלו הוא יוצר דמות של 'עגל'. המענה מאת האלוקים לחטא הכבד, הינו קטל המוני של החוטאים, באמצעות בני שבט לוי - שביכרו עצמם מן הראשונים ולא נהו אחרי העגל.

בתמורה לכך, מעתיר עליהם האלוקים 'ברכה', כלשון הכתוב, והוא מספח אותם לחלקת הכוהנים - עובדי המקדש.

בהיבט פשטני כשלנו, דרושים הדברים מובן: מהי ה'ברכה' שיש בעבודת המקדש - ולשם-מה היא נועדה כעת? מה בעצם גלום כאן בדברים? נקדים:

יסוד מופלא ומאלף הטמיע בקרבנו ראש ישיבת חברון המעטירה, רבי שמחה זיסל ברוידא:

גיליון "פרשת השבוע" - לאנשים שחושבים קצת יותר.

עורך ראשי: אבישי פרי ומשפחתו. יועץ תוכן: יצחק העברי. לקבלת הגיליון - מייל המערכת: abyisrael@gmail.com פלא': 0504116867. לפרסומות והנצחות פנה לפל': 0527697719

הגיליון יוצא לאור על-ידי

מכון "בלבבי" - יהדות מלב אל לב

יריית פתיחה / אבישי פרי (המשך)

הבה ונחדד זאת:

***

בלי כל השוואה, כמובן:

"אל יתפלא", הפטירו פעם אנשים חכמים, "איש מלאכת האשפה, אם ריח של צחנה נודף מידי העסקניות.."

ההקשר מאוד ברור:

העוסק בקטל-אדם ובזיבת דם, אין-ספק, כי ידיו מדיפות ריח עכור של דם!

***

מעתה תבינו את ראשית דברינו: אינני חבר למהללי אישי-ההילה הצבאיים ששם מבצעים צבאיים רבי-תהודה נכרכו בשמם. ודאי לא לאלו שנמנים על מאליליהם בעיניים עצומות של דבקות - כמו היו 'העגל' הנוצץ של דור המדבר. שכן, אולי מעשה נדרש וחיוני עשו - אך תופעות לוואי קשות נדבקו עליהם ככתמי כביסה בלתי-נמוגים!

ולא, שלא תדברו של הפניית-עורף בוטה - חלילה: לא נהייתי מחסידי ההומאניות החד-צדדית, המגואלת אף היא בשנאה תהומית מדממת. מדבר אני יהודית - לא בילעינית.

אין כאן משום גינוי אותם אנשים נערצים, כמובן לכם. לא ולא. אבל יש כאן משום ביטול מוחלט של הערצה להם. ברי לנו הרי, שמוטב היה שלא היו קיני צרעות חמאסיים מעבר לגדר - וגם לא היה צורך בצה"ל שירסק אותם...

***

דומני, בעזרת השם, כי רעיון דק ומחושב זה נעוץ גם בסיפור פרשת 'חטא העגל' - בו פתחנו:

הנה, אמנם בני ישראל יבצעו בצו ה' את הקטל של החוטאים, אבל עצם חידוד החניתות, יש בו משום השפעה רעה ועכורה של ברוטאליות על מחדדם.

המזור הרוחני לכתם הנפשי הזה, הוא הכהונה. שכן, שורשה היא אהבת ישראל. (הלא נצטוו הכהנים "לברך את עמו ישראל באהבה", כלשון הברכה המסורתית). ו"באהבה", הוא המכסה למועקת הברוטאליות הזדונית!

בגדר בכורה (ג)
הגמרא בכורות (ה, ב) דנה במקור שאכילת חלב לא תהא אסורה בפני עצמה. היא מביאה מקראות שונים המלמדים אותנו שהחלב הוא מאכל לגיטימי מבחינה הלכתית. את הפסוק המובא בנביא העוסק בחריצי החלב, דוחה הגמרא ונוקטת שאולי כל שמדובר שם הוא כלפי סחורה. וראיתי שואלים: הלא למדנו שאסור לסחור במאכלות אסורות (יורה דעה סימן קי"ז) והאין הדבר יהא מותר לפי הצד הזה בגמרא? נקדים בדברים - שלאורם ניישב התמיהה: בספר 'קהילות יעקב' (בכורות סימן ו') העלה לחקור ולדרוש בגדר איסור אכילת החלב (לפי הצד הראשון הננקט בגמרא), האם הגדרתו של האיסור הוא, שהחלה נחשב כמו "אבר מן החי" שכידוע אסור באכילה, או-שמא אינו נדון אלא כמו הציר והרוטב של הבהמה שאף הוא אסור מן המקרא - אך אין עליו שם של הבהמה עצמה. לדבריו שם, נראה בסברה כי ודאי הצד האחרון הוא הנכון. אין כל סיבה, נקבע בספר, כי משקה שאינו חלק מעצם הבהמה - אלא אך שוהה בקרבה, ייחשב כחלק ממנה, וכי עילת האיסור של החלב הוא רק מפני שהינו 'יוצא מן הבהמה'..

לאור-זאת נראה לחדש ולומר, שכל האיסור לסחור נאמר כלפי עופות טמאים וכדומה, שהם בעצמותם אסורים, כנלמד מן הפסוק "הטמאים" (ראה משניות שביעית פרק ו'), אולם, איסור החלב הנובע רק מצד האדם, ולא מצד עצם הדבר, אין כל עילה לאסור בו סחורה.

2 ונהפוך הוא: מסיבת העיתונאים השבוע, בה הוכרז על המהפכה בשירותי הדת.

התנצלות:

בעקבות הארות קוראים, הננו להביע התנצלות כנה בפני הזמר יעקב שוואקי על דברים שנכתבו בשבוע שעבר ונשמעו כעוסקים בגנות שיריו, ואולי פגעו בשמו הטוב. ודאי לא הייתה כל כוונה מצידנו לכך אלא לחדד את עצם הרעיון. המבין יבין. והוא רחום יכפר עוון.

כל אדם - עולם קטן!

"מה ה' אלוקיך שואל מעימך?", זהו מקרא העוסק בדרישת האלוקים מהאדם החי עלי-חלד.

מנסה אני להבין, מדוע מקרא זה נכתב בלשון יחיד ואיננו פונה אל הכלל כולו כאחד?

דומני, שנשנה כאן יסוד חד: לכל איש ייעוד משלו בעולם. אין עולמו הקטן של האחד דומה לחברו - לו-אפילו כמלוא-נימה! ישאף האדם לממש כישוריו ולתת להן ביטוי בעולם - ולא להביט אנה ואנה על חבריו, ובכך להותיר את כישוריו יתומים!

מכאן גם, פתרון לחולי הקנאה. העיוות המביא את האדם לקנאה, הוא החשיבה כאילו בעיניו העולם קולקטיבי. ואוי, כמה שזה, תחרותי ולוחמני.

אולם כאשר האדם ישים מבט אל ייעודו האישי בעולם - לאור כישוריו הייחודיים, כבר יידע שאין לו מה לחפש בצלחת של השני. כי הצלחותיו של השני - אינן כלל רלוונטיות לגביו!

אולי לזה כיוונו חכמינו בקבעם כי "חייב אדם לומר: בשבילי נברא העולם". מבחינתו של האדם היחיד - הוא העולם כולו.

ולא אגו אמור כאן - כי-אם חתירה למיצוי הפוטנציאל.

נקודה טובה.

זהפעם: הקומפלימנט לשדרן גל"צ!

חמישי האחרון, 5:00 בצהריים, רדיו גלי צה"ל.

"תגיד לי ירון, אתה מוכן להסביר לי מציאות שבה דווקא כאן, בארץ ישראל, משאת דורות לא יתנו ליהודים ללמוד תורה??", זעק הרב דוד זיכרמן, מי שאך לפני דקות הנחה את ההפגנה הסוערת זרבת-התהודה ב'גשר המיתרים' בבירה, נגד גיוס החרדים. המראיין, השדרן הפופולארי ירון וילנסקי, כמובן גאלם. לא ידע מהשיב דבר. כך המשיך הרב זיכרמן עוד בדבריו המוסריים מלאי הלהט היהודי.

אז הפעם הקומפלימנט מגיע דווקא לירון. בשונה משדרן ישראלי קלאסי, דקות ארוכות שקע בדומיה והאזין ברתיק לקול הזעקה שהשמיע הרב שמאחורי השופרת. כמה מדהים, כמה לא אופייני.

ירון, הפתעת לטובה! בזכותך שמעו הישראלים 'שיעור תורה' בפריים-טיים!

'סיהו חרדי'

'מיהו יהודי?', זו חידה שהסעירה תבל ומלואה. תשאלו את בן-גוריון המנוח כמה טרח כדי לפצחה. אולם דומה, ששאלה דומה מנסרת בחלל בהיות ולא נפתרה: 'מיהו חרדי?'. אז מיהו באמת? - לפניכם:

"מאות צעירים חרדים" מדווח השבוע 'ידיעות' בגיל ורון, "אינם חרדים מהגיוס". התיבה הראשונה והשנייה נכונות. השלישית לא בטוח.

צר לי לאכזב אתכם: הבורות הישראלית ביחס להבנת הלך-רוחו של היהודי החרדי, כוללת גם את העדר ההבנה בשאלת 'מיהו חרדי'.

יזכר: חרדי - איננו חזות. זה מהות. במובן הפשטני של המילה מבטאת החרדיות את יראת האלוקים והחרדה מהמרות פי ה'.

אין החרדיות כוללת חרדה מרבנים. ודאי לא משליחיהם. הרבנים רק מזכירים השכם והערב לצאן-מרעיתם מהו רצון ה'. והוא-הוא שעומד בבסיס רעיון החרדיות.

בעולם ישראלי עכור ושטוף חילון, נח לצייר את היהודי האוטנטי כגלותי החרגי בהווייתו. זה שראש הממשלה הראשון ניבא שלעתיד-לבוא ימצא רק במוזיאונים. ונבואה - אתם יודעים למי ניתנה.

מכאן, שמי שחוטא לאלוקיו, איננו 'חרדי'. חד וחלק. ומי שרבניו - המבינים ברוח - מכוונים אותו לרצון האלוקים, והוא ממרה אותו, איננו 'חרדי'. שוב חד וחלק. הזאטוטים שהחליטו למרוד הם בכלל אלו.

בראיון שערך בשעתו כותב השורות עם יו"ר ארגון 'הידברות' הרב זמיר כהן, הועלתה הסוגיה של פני החרדים בתקשורת. כידוע לכולם, מעשי חרפה של עלוב-נפש אחד מכתמים את עדת ישראל כולה. 'חרדי שגונב', הסביר לנו הרב כהן בנינוחות, "איננו 'חרדי'. חד-משמעית. בחזותו החיצונית אמנם נראה כזה, אך באמת אין לו כל קשר לחרדיות".

אז בפעם הבאה שתראו את הדבר-שטנה התורן בתקשורת כנגד חרדי כזה או אחר, תזכרו זאת.

ותזכירו גם לאנשי התקשורת, שבשונה מהחזון הבן-גוריוני, אין מה לעשות; החרדים אינם 'בובות מוזיאון', הנתונים לשמחה בזכות החזות. אלו בני נשימה ונשמה.

צדור ברכות

לידידנו, ר' **עמרם יוסף הי"ו**, בנו אהובו של הגאון רבי יעקב יוסף זצ"ל, לרגל אירוסיו עב"ג הי"ו

נחת עדי-עד, וראה בטוב ירושלים כל הימים!

חשיפה!

שר הדתות (לשעבר) נגד שר הדתות

לשר הדתות לשעבר, חבר הכנסת ר' יעקב מרגי, נמאס לשתוק מול החורבן הנוראי שמחולל מחליפו בתפקיד - סגן שר הדתות הנוכחי. **בראיון נסער שיתפרסם השבוע בעיתון 'יום ליום' הוא טורף את הקלפים וחושף את הפנים האמתיות ** ציטוטון קצר**

"אתה יודע מתי משתמשים במילה 'מהפכה'?", פותח שר הדתות לשעבר, ח"כ ר' יעקב מרגי את הראיון ל"יום ליום", "כאשר רוצים כותרות". והנה ההבהרה: "אין חדש תחת השמש, ואין לאנשי משרד הדתות להתהדר בנוצות לא-להם. הייתה כבר עתירה לבג"ץ בתקופתי בענייני 'משגיח-מושגח', והוא נתן את הוראתו בנושא. זה מסמך שהוכן ע"י מנכ"ל משרד הדתות בתקופתי והוא היה במגירה שלי, אך לא אומץ במלואו, בשל תקלות שונות שיש בו. למשרד הדתות הנוכחי לא הייתה ברירה אלא לאמץ זאת - בעקבות פסיקת בג"ץ. ופתאום קוראים לזה 'מהפכה'", מגחך שר הדתות לשעבר, בתגובה לרפורמה שעורכים במשרד הדתות.

"אסביר לך: יש כאן תחרות בין כמה חברי כנסת מסיעות שונות מי יותר מחוקק ומביא הצעות חוק הקשורות לרבנות. האמת היא, שסיעת 'הבית היהודי' קצת במצוקה, כי ח"כ לביא מ'ש עתיד' וח"כ שטרן מ'התנועה' עוקפים אותם בנושא הזה. אבל לא הייתי ממליץ להם להצטער על-כך ולהיות בבחינת 'כל המיצר לישראל נעשה ראש'. כל אלו עושים זאת על-מנת להצר ולצמצם מעמד הרבנות הראשית.

"לצערי, סיעת 'הבית היהודי' בהיסטריה", מודה הרב מרגי, "היא צריכה כותרות. 'יש עתיד' מביאה את 'חוק הגיוס', וסיעת 'התנועה' מביאה את 'חוק הרבנות הראשית' ואחרים, ואלו הראשונים נותרו במצוקה...".

אז איך היית מוציא אותם מה"מצוקה" הנואשת שלהם?

הרב מרגי נשמע נוקב מתמיד: "הייתי מציע להם לשפר את השירות בתוך המשרד, ולנקות את האווירה במשרד, אשר היא עכורה, כאשר זה מתנהל סביב עניינים פוליטיים ולא סביב עניינים מקצועיים. כדאי מאוד שישמרו על הרה-ארגון והעבודה שעשינו. הרי אנחנו היינו עם הפנים קדימה לשיפור שירותי הדת ולכן המועצות הדתיות היו במרכז, אך היום המועצות הדתיות חשות זנוחות על-ידי המשרד וכל מה שמעסיק את המשרד זה המיניוים הפוליטיים והכספים הפוליטיים. הייתי ממליץ להם להתחיל לעבוד, ולא להתעסק רק בג'ובים", חותך הרב מרגי.

חשבת שתמליץ ל'בית היהודי' לזכור ש'לא לעולם חוסן', וכי מגיע יום חשבון ואז פורעים את החובות..

"אין לי עניין לומר להם זאת, אני עושה זאת בפועל. אני כן אומר להם שלא ישכחו את ההצהרות שהם הצהירו לפני שנה כאשר נכנסו לממשלה. הם הבטיחו שיפור שירות - אבל איפה הוא? במקום שיפור שירות הם עסוקים בסיסמאות, מסיבות עיתונאים ופוליטיקה, ג'ובים וחלוקת כספים קואליציוניים", מאשים שר הדתות לשעבר.

חשוב היה לשמוע מאוד את דעתו של שר הדתות לשעבר, שבקי ורגיל בתחום זה - בטח יותר מיושבי הכיסאות הטריים במשרד הדתות.

תגובת 'הבית היהודי' להאשמות הקשות: "סגן שר הדתות עסוק בעשייה, ומכבד את מי שיושב באופוזיציה ומעביר את זמנו בלברך אותו מהצד. הדברים מתקבלים בצד השני בלעג וכאב כאחד. אולי האיש עסוק בעשייה, אומרים לנו שם, אבל בעשייה הרסנית של חורבן, שעל תוצאותיה נבכה עוד זמן רב. האטימות שם להאשמות האמת עדיין חוגגת. מאידך, יש תמיד להזכיר להם כי 'לא לעולם חוסן...'. וכי חגיגות 'ונהפוך הוא' הפורימיות עוד ייתמו להם.